

2 юни 2017 г.

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ

АИКБ участва в дискусиите на представянето на специфичните за България препоръки в рамките на Европейския семестър 2017

Заместник-председателя на Асоциацията на индустриалния капитал в България Никола Зикатанов и други представители на АИКБ взеха участие в конференцията, организирана от Представителството на Европейската комисия с участието на г-н Валдис Домбровскис, заместник-председател на Европейската комисия за еврото и социалния диалог.

В рамките на дискусиите за финансовия сектор и пазара на труда, те представиха позицията на АИКБ, че основното предизвикателство пред подобряването на бизнес климата в страната е нежеланието на българското правителство да вземе пред вид позицията на работодателите относно начина на определяне на минималната работна заплата (МРЗ).

В България минималната заплата се определя административно от Министерския съвет. За целия исторически период на съществуване на МРЗ в България, тази процедура е ставала все по-вредна за икономиката на страната. Фактът, че Върховният административен съд е отменял решението на Министерския съвет във връзка с определянето на стойността на минималната заплата на два пъти – през 2015 и 2017 г., защото решението не е било обсъдено в Националния съвет за тристранно сътрудничество е илюстрация на отношението на изпълнителната власт като цяло към мнението на социалните партньори и най-вече на работодателите.

Съгласувано с останалите представителни работодателски организации, АИКБ настоява административното определяне на МРЗ да бъде отменено и заменено с механизъм, при който МРЗ се договаря между национално представителните организации на социалните партньори, при предварително определени горна и долна граница на интервала, в който се извършва договарянето. Работодателите настояват долната граница да съвпада с линията на бедността, а горната граница да бъде равна на БВП на глава от населението, умножена по съотношението на средно претегления размер на минималната работна заплата за държавите от ЕС, които имат регламентирана МРЗ и средния размер на БВП на глава от населението за същите държави.

Според АИКБ, в перспектива, след въвеждането на новия механизъм може да се мисли сериозно за преминаване към договаряне на отраслово ниво на минимални работни заплати по икономически дейности.

Проблемът с определянето на МРЗ е допълнително влошен от съществуващото задължение за частните работодатели да заплащат допълнително възнаграждение за прослужено време (т.н. „класове“) към основното такова, което не е обвързано с каквито и да било обективни фактори, свързани с производителността, и води до дискриминация на младите работници. В продължение на много години работодателските организации призовават тази практика да бъде отменена.

АИКБ изцяло се солидаризира с препоръката на Съвета, съдържаща се в точка 3 на стр. 7: „Консултирайки се със социалните партньори, [България] да създаде прозрачен механизъм за определяне на минималната заплата. Да подобри покритието и адекватността на минималния доход“.

Други тревожни явления на пазара на труда според АИКБ са свиването на работната сила, ерозирането на социалния диалог, продължителните съдебни реформи и системата за обществените поръчки.

АИКБ предупреди, че страната ни преживява значителен макроикономически дисбаланс, а практиките на нарушаване на стабилността на финансовите, осигурителните и пенсионните сектори чрез въвеждането на чести драстични промени в правилата, както и бавните реформи в секторите „Сигурност“ и „Здравеопазване“ само ще засилят този дисбаланс.

АИКБ вярва, че е налице спешна нужда от реформи в професионалното и висшето образование и от насочване на образованието съобразно нуждите на бизнеса и настоява за спешни действия в посока на увеличаване на държавните квоти за студенти в професионални училища, където се изучават дефицитни, макар и непопулярни професии и специалности.

Според АИКБ, България трябва да осъществи радикална промяна в подхода към легалната миграция в страната на квалифицирани кадри. Правителството следва да разшири областите на приложение на документа „Синя карта“, като тя бъде валидна не само за специалностите в областта на информационните и комуникационните технологии.

Има голям дефицит и на кадри със средно професионално образование. Всички тези усилия, обаче, не биха имали особен смисъл, ако на европейско равнище не бъде защитено положението, издаването на „Сини карти“ и допускането на висококвалифицирани специалисти от страни, които не членуват в ЕС, да остане в компетентността на националните правителства и администрации и да е валидно само за тези страни.

Позиция на АИКБ относно Препоръка на Съвета по Националната програма за реформи в България и представяне на становище на Съвета относно Конвергентната програма на България СОМ (2017) 502 може да видите [ТУК](#).

Становището на Националния съвет на АИКБ по проблемите на политиката по доходите и човешките ресурси в Република България може да видите [ТУК](#).